

פרוטוקול מס' 168

מישיבת ועדת הכלכלה

יושם שלישי, ד' בחשון התשנ"ח (4 בנובמבר 1997), שעה 11:30

חברי הוועדה:

נכחו:

אבי יחזקאל - היו"ר
אלי גולדשמידט
נסים דהן
יצחק וקנין

מוזמנים:

משרד האוצר	-	אבי גבאי
משרד המשפטים	-	יעל אחילאה
משרד התקשורת, מנכ"ל	-	דני רוזן
משרד התקשורת	-	עפר וייס
משרד התקשורת	-	יזהר טל
משרד התקשורת, לשכה משפטית	-	שריל קמפינסקי
משרד התחבורה, לשכה משפטית	-	עו"ד אלי אביר
רשות הדואר, מנכ"ל	-	משה טרי
רשות הדואר, מ"מ המנכ"ל	-	איתמר בר טוב
רשות הדואר, יועץ משפטי	-	עו"ד ישראל איתן
רשות הדואר	-	עו"ד פרלי שר
רשות הדואר, דוברת	-	סיגל גליל
אל-על, ראש אגף מטענים	-	שלום זהבי
אל-על	-	רחל קציר
המועצה לצרכנות, יועצת השדולה	-	מיכל כהן
הרשות להגנת הצרכן, מנכ"ל	-	יוסי שא-נס
ארביט בוקס דאטה, מנכ"ל	-	חיים בר-זיק
ארביט בוקס דאטה, בא כוח	-	עו"ד יוקי שמש

אתי בנדלר

יועצת משפטים:

לאה ורון

מנהלת הוועדה:

אסתר מימון

קצרנית:

- סדר היום:
- א. הצעת חוק רשות הדואר (תיקון מס' 8) (אחריות לחבילה בשירות בין-לאומי), התשנ"ז-1997
  - ב. הצעת חוק רשות הדואר (תיקון מס' 7), התשנ"ו-1996

א. הצעת חוק רשות הדואר (תיקון מס' 8) (אחריות לחבילה בשירות בין-לאומי),
התשנ"ז-1997

הי"ר אבי יחזקאל:

ישיבה זו היא ישיבת המשך לישיבה של ועדת הכלכלה בתחום. אודה ולא אבוש, שהיתה לי שיחה אישית עם חברי, עם מנכ"ל רשות הדואר, מר משה טרי, וניסיתי ללמוד מן הדברים. ולכן על דעתה של מנהלת הוועדה אנחנו נקיים את הדיון בנושא הזה של הצעות החוק. אני רק חייב להמשיך וללמוד את העניין. אני מבטיח שאחרי שנועבור על הדברים, וזה עניין של ימים, העניין הזה יבוא לידי סיכום. אנחנו מקיימים את הישיבה היום כדי להמשיך וללמוד. כיוון שיש תהיות ושאלות, זה לגיטימי לקיים את הדיון. הציעה לי מנהלת הוועדה, ואני מציע גם לכם, שנתחיל קודם כל בתיקון קל שאפשר להעביר אותו כבר היום, תיקון מס' 8.

אתי בנדלר:

השאלה אם אתה רוצה להעלות אותו לקריאה שנייה ושלישית, כי הבנתי שמשרד התקשורת מעוניין במיזוג הצעות החוק.

הי"ר אבי יחזקאל:

נשאלה כאן שאלה: האם אתם רוצים להביא את תיקון מס' 8 לקריאה שנייה ושלישית באופן מיידי, ולא לחכות לתיקון מס' 7, למרות שגם תיקון מס' 7 יסתיים בימים הקרובים?

דני רוזן:

אנחנו היינו מעדיפים להביא את הכל יחד, מתוך הנחה שהדיון על תיקון מס' 7 לא יהיה ארוך.

הי"ר אבי יחזקאל:

אנחנו ממזגים את תיקון 7 ותיקון מס' 8?

אתי בנדלר:

צריכים לקבל החלטה. אם הוועדה מחליטה שכן, זה דורש אישור ועדת הכנסת, אבל זה עניין טכני.

הי"ר אבי יחזקאל:

אני מציע שנקבל החלטה שאנחנו ממזגים את תיקון 7 ותיקון מס' 8, ונביא את זה לאישור ועדת הכנסת, לקראת הקריאה השנייה והשלישית.

ברשותכם, מישהו יכול להסביר בקצרה תיקון מס' 8 מהו? כדי שנדע במה דברים אמורים.

ישראל איתן:

האחריות של רשות הדואר לחבילות שמועברות לישראל וממנה, כלומר, חבילות שנשלחות בדואר בינלאומי, לא בתוך מדינת ישראל, מוסדרת בדרך-כלל בהסכמים בינלאומיים שישראל צד להם. עליהם בא גם פרסום ברשומות. ישנם מינהלי דואר בעולם שבנושא של אחריות, הם אינם מכירים באחריות המעוגנת באותם ההסכמים.

חוק רשות הדואר מפנה לאותם ההסכמים במקרה שחבילה בשירות הבינלאומי ניזוקה, נגנבה או אבדה. הוא מפנה לאותם ההסכמים לקביעה בדבר האחריות שחלה על מינהלי הדואר השונים. ואילו באותם מקרים שמינהלי דואר אינם מכירים באחריות, כדי שהשולח לא ייצא ללא דבר, במקרה שהנזק הוא אובדן, החוק קובע שדינה של החבילה יהיה כדין חבילה שנשלחה בתוככי ישראל. אלה מאי? על פי הנוסח דהיום נדרש - או, התנאי לפיצוי, או תנאי לקיומה של אחריות על הרשות - שהנזק או האובדן נגרמו בגין עבודתם של אנשי רשות הדואר, כלומר שהנזק או האובדן אירעו בישראל.

במקרים שהיו לנו בעבר והגיעו עד כדי דיזונים משפטיים, הנוהג היא שהרשות לא מפצה על אובדן או נזק אלא אם הוכיח השולח שהנזק נגרם בעטייה של הרשות. כשמדובר על שירות

בינלאומי, קשה להצביע אם החבילה אבדה בישראל ולא אצל מינהל דואר אחר. המקרים האלה עוררו לא אחת גם בקורת בבית המשפט, והרשות, לאחר ששקלה את הדבר, הגיעה למסקנה שהיא יכולה לעמוד בכך שהדרישה הזאת תוסר מהחוק. ובכל מקרה שיוכח שנגרם נזק, התנאי שהשולח צריך להוכיח שהנזק נגרם דווקא על-ידי פקיד הדואר בישראל, על התנאי הזה לא נעמוד. לצורך העניין הזה עשינו את התיקון, ובעצם התיקון מסיר את המגבלה הזאת.

יצחק וקנין:

נשמע טוב.

ישראל איתן:

במפורש הלכנו פה לקראת הצרכנים. מה הצפי שלנו לסדרי הגודל ולסכומים שנאלץ לשלם? גם את הנתונים האלה הגשנו. ודמה לי שדובר על סדר גודל שיכול להגיע עד כדי 200 אלף ש"ח בשנה.

היו"ר אבי יחזקאל:

חבריי, חברי הכנסת, האם יש הערות לפני שאנחנו ממשיכים הלאה?

אתי בנדלר:

רק צריך לקרוא את ההצעה.

ישראל איתן:

(קורא את הצעת חוק רשות הדואר (תיקון מס' 8) (אחריות לחבילה בשירות בין-לאומי), התשנ"ז-1997)

היו"ר אבי יחזקאל:

מי בעד? (אבי יחזקאל, יצחק וקנין, אלי גולדשמידט)

מי נגד? (אין)

ההצעה התקבלה.

הצעת חוק רשות הדואר (תיקון מס' 8) (אחריות לחבילה בשירות בין-לאומי), התשנ"ז-1997 - התקבלה

היו"ר אבי יחזקאל:

אנחנו עוברים לתיקון מס' 7.

דני רוזן:

אנחנו פה בעצם בתהליך של שינויים מאוד מהותיים. יש הרבה מאוד שירותים לדואר. מצד אחד, יש הרבה מאוד תחרות לדואר. מצד שני, התשתית של הדואר, בתי הדואר שפרוסים בכל הארץ, הם תשתית מאוד חשובה. יש הרבה מאוד מקומות שאין בהם סניף בנק, אבל יש בהם סניף דואר וכד'. אנחנו רוצים, מצד אחד, לשרת את האזרחים. מצד שני, אנחנו צריכים לראות איך אנחנו מאזנים ומוצאים מקורות הכנסה חליפיים במקום אלה שנעלמו לנו. לשלוח פקס לחו"ל, זה הרבה יותר זול היום מאשר לשלוח מכתב. זו בעצם המהות של החוק הזה, שמאפשר להרחיב את השירותים הניתנים בסניפי הדואר. דבר שני, זה לא יהיה בצורה פתוחה לחלוטין, התיקון נותן הסמכה לכל שירות בפני עצמו להגיע לדיון בפני הוועדה.

היו"ר אבי יחזקאל:

זאת אומרת, אתה בעצם אומר, וזאת אחת הסוגיות שמעניינות את הוועדה, שאתה רוצה שכל שירות יופיע בפני ועדת הבלבלה. זה מה שמופיע בתיקון?

אתי בנדלר:

אם מדובר על שירותים נוספים.

בשני הדיונים הקודמים בהצעת החוק הזו, שניהל חבר הכנסת אלי גולדשמידט, לא התחלנו לקרוא את החוק. זאת אומרת, התחלנו לקרוא את סעיף 1, ומייד לאחר מכן פנה היושב ראש דאז לנציגים של גופים שונים שהיו כאן וביקש מהם הצגה כללית של החוק והערות כלליות לחוק. במסגרת אותן הערות היתה התייחסות כמובן לסעיפים אלו או אחרים, הכלולים בהצעת החוק. אבל נדמה לי, ולא קראנו עדיין את כל הסעיפים, שהערות של המנכ"ל ברגע, המתייחסת לאחד התיקונים, שמטרתו היא הרחבה מאוד גדולה לשירותים הניתנים על-ידי רשות הדואר, שאותה הרחבה טעונה באמת אישור שרים והוועדה. יש הרחבה נוספת, שדווקא אינה טעונה, אם אינני טועה, את אישור הוועדה.

היו"ר אבי יחזקאל:

מה למשל?

אתי בנדלר:

למשל ההרחבה הכלולה בסעיף 2 להצעת החוק, שגם לגביה היה דיון, וגובשה הצעת פשרה - נושא של שירות ניהול, אחזקה ועיבוד של מידע מטעם גוף ציבורי. זו הרחבה בסמכויותיה של רשות הדואר, שכבר תהיה כלולה בחוק, ואיננה טעונה אישור נוסף.

היו"ר אבי יחזקאל:

הייתי מבקש, בכל מקרה, שכל שירות נוסף שאתם רוצים לתת ולשרת את הציבור, כל שירות, ראוי שיבוא לאישור ועדת בלבנה. כך זה יתבצע בפועל?

אתי בנדלר:

אני סבורה שכן. אבל אם נמצא לקונה במהלך קריאת החוק, אפשר לדון בה.

היו"ר אבי יחזקאל:

בזמנו, בישיבות הקודמות, ניתנו גם הערות של גופים אחרים?

אתי בנדלר:

כן, בעיקר של בלדרים.

לאה ורון:

יש פה נציג של איגוד לשכות המסחר?

חיים בר-זיק:

הוא לא יכול היה להגיע.

לאה ורון:

אתה נציג של האיגוד.

חיים בר-זיק:

אני נציג של אי. בי. דאטה, חברת שיווק ישיר.

היו"ר אבי יחזקאל:

אנחנו נעבור על התיקון, ואז כל אחד מהגורמים יוכל להעיר.

יוהר טל:

רק כדי להבהיר את העניין, שעכשיו דובר עליו. יש כאן שתי קטיגוריות של שירותים נוספים. יש קטיגוריה אחת שבאמת עבודה יש צורך באישור לכל שירות נוסף, וישנה

הקטיגוריה האחרת של המידע של שירותים נוספים, שלגביה יש סעיף ספציפי, אבל אין בילתם. ואלה שני החידושים של החוק.

היו"ר אבי יחזקאל:

מהי הקטיגוריה של השירות הנוסף?

יזהר טל:

השירות הנוסף, זה השירותים שכן יקבלו אישור, וזה סעיף 3 להצעת החוק.

אתי בנדלר:

סעיף 3 פיסקה 2, זה בעצם סעיף המחלוקת העיקרי.

היו"ר אבי יחזקאל:

העקרון שכל שירות יבוא לאישור ועדת הכלכלה מתקיים היום?

יזהר טל:

מתקיים במלואו.

אלי גולדשמידט:

אם אני זוכר נכון, היתה הדוגמה של מכירת הסיגריות והשוקולד בסניפי הדואר.

אתי בנדלר:

נכון.

היו"ר אבי יחזקאל:

אז מה היתה כאן המחלוקת?

אלי גולדשמידט:

היתה מחלוקת מכיוון שהיה מדובר, אם אני זוכר נכון, בשירותים, שהם לא מעצם טבעו של רשות הדואר, זאת אומרת דברים שהם חורגים. הכוונה היא לייצר תחרות.

היו"ר אבי יחזקאל:

אבל סכנית, אם נשב פה ונקבל הצעה לשירות שלא מטבעו שיהיה ברשות הדואר, נוכל לומר "לא". נכון?

אלי גולדשמידט:

את זה נבדוק. במקרה והם מבקשים משהו שהוא חורג, שזה יבוא לבחינה של הוועדה.

היו"ר אבי יחזקאל:

לכן אני אומר, אם למעשה העקרון אומר שכל שירות, והדגש הוא על כל שירות, יבוא לאישור הוועדה, יהיה לנו שיקול הדעת, לראות מה מן העניין - - -

נסים דהן:

אפילו לא מן העניין, נוכל לאשר או לדחות.

היו"ר אבי יחזקאל:

לכן העקרון הזה יוכל להנחות אותנו.

יוקיי שמש:

אני בא כוח של אי. בי דאטה. אם אפשר להתייחס דווקא לנקודה הזאת, מבלי לפגוע בכבוד הוועדה. המצב הזה, שיאפשר בעתיד לבצע שינויים ולהוסיף תחומים שונים לחלוטין ממה שרשות הדואר מבצעת בימים אלה, יכול, בלי להעיק על אף אחד, אבל צריך להיעשות, כמו שאני קורא לזה, בחדרי חדרים. באותה ישיבה, או כשידון נושא חדש או תחום חדש שרשות הדואר תרצה לבצע, לא יוזמן הפורום המכובד הזה לישיבה הזאת - - -

הי"ר אבי יחזקאל:

סלח לי, אדוני.

נטים דהן:

הוא יוצא מנקודת הנחה שחברי הכנסת הם נציגים של רשות הדואר.

יוקיי שמש:

אנחנו פועלים במדינת חוק, ועל פי החוק, כשמדובר בשינוי לחוק, מטבע הדברים הדבר מפורסם, ומטבע הדברים, יש זכות לציבור להופיע לדיון ולהשתתף.

אלי גולדשמידט:

זה מתקיים כך גם לגבי אישור תקנות וגם לגבי כל דבר אחר.

יוקיי שמש:

לא על פי החוק הזה.

אלי גולדשמידט:

אם אנחנו נהיה אלה שנצטרך לאשר את השירותים המיוחדים האלה, הדבר הזה מתפרסם. הנוהג בוועדה, ואני בטוח שחבר הבוסת יחזקאל שומר עליו בזבקות, הוא לשלוח הזמנה לכל הגורמים המעוניינים שיופיעו בדיון, והם מעלים את השגותיהם. זה תמיד היה כך. אני עצתי דיונים שלא הגיעו אליהם נציגי ציבור, והידשתי את הדיונים רק אחרי שהם הביעו את עמדתם. אני בטוח שחבר הכנסת יחזקאל עושה אותו דבר.

הי"ר אבי יחזקאל:

מה אדוני מציע?

יוקיי שמש:

אני רוצה לומר משפט נוסף, ואז אני אציע הצעה. אני טוען שברמה הסכנית הנושא הזה לא מספיק סגור. אני מקבל את הנוהג שקיים, אבל הנוהג הזה לא מעוגן בחוק. למעמנו ישנה אפשרות, למעמי כבר מוחשית, אבל ישנה אפשרות עתידית, ששינוי בחוק, בדרך של הוספת תחום פעילות נוסף לרשות הדואר, יכול לפגוע ולהתנגש בנושא חוק יסוד: חופש העיסוק, למשל. כי רשות הדואר, כתאגיד, תתחיל לפעול בעתיד בתחומים נוספים שעלולים לפגוע בחופש העיסוק של גורמים אחרים. ואז, במקרה כזה, אנו לא מדברים בבעיה טכנית, אנחנו מדברים בבעיה מהותית. כי אז, באקט של ועדת הכלכלה, ולא בחיקוק ראשי, אנחנו עלולים לפגוע ולאבד את חופש העיסוק.

בעצם, ממה נפשך? - אנחנו בעצם מנסים לדלת האחורית, אדוני, משהו שימנע את הדיון הזה. הרי בעתיד, בעוד שנה, שנתיים או בעוד חודש, ירצו להוסיף תחום נוסף, הם לא יצטרכו לעשות שינוי של החוק, זו תהיה החלטה של הוועדה, אמנם באישור שר האוצר, אבל זה לא אקט חקיקה של הכנסת. ופה עלול להיווצר מצב של התנגשות בחוק יסוד: חופש העיסוק. בכל אופן, אדוני, נדמה לי, שלא צריך לפתוח היום את הדלת - - -

אלי גולדשמידט:

איך זה מתנגש עם חוק יסוד: חופש העיסוק?

היו"ר אבי יחזקאל:

זה ויכוח טוב בין משפטנים, מאז שאני יושב ראש הוועדה, לא היתה פעם אחת שלא בא עורך דין, שהיה נציג של מישהו, ואיים עליי בחוק יסוד: חופש העיסוק.

יוקי שמש:

נכון להיום, רשות הדואר, בגלל חוק רשות הדואר, היא מונופול בתחום הפעילות שלה.

היו"ר אבי יחזקאל:

גם לשכת עורכי הדין.

יוקי שמש:

זה על פי חוק. וכששכת עורכי הדין תרצה מחר בבוקר, עם כל הכבוד, למכור כרטיסי חניה - היא לא תוכל לעשות את זה, מבלי שהיא תקבל את אישור הכנסת, המחוקק, לבצע את זה, וגם זה יצטרך להיות כפוף לבקורת ציבורית. רשות הדואר מבקשת כיום גושפנקא לפעול בכל תחום שהיא תמצא לנכון.

אלי גולדשמידט:

למה זה פוגע בחוק יסוד: חופש העיסוק? אתה לא מגביל מישהו אחר.

יוקי שמש:

בגלל שרשות הדואר, בתחום פעילות מסויים, על-פי חוק רשות הדואר, היא מונופול, למשל, בעניין חלוקת הדואר, בביצוע העברת אותם דברי דואר. יש לה יתרון מוחלט על-פי חוק, כי היא היחידה שרשאית לעשות את הפעולה הזאת. אם מחר בבוקר - - -

אלי גולדשמידט:

אבל למה זה פוגע בחוק יסוד: חופש העיסוק? במה זה פוגע בעיסוקם של גופים אחרים?

נסים דהן:

אולי הוא מתכוון בתחרות.

יוקי שמש:

בתחרות.

אלי גולדשמידט:

זה באמת פוגע אולי. בתחרות חופשית, אבל איפה יש פגיעה בחוק יסוד: חופש העיסוק? אני פוגע בחוק יסוד: חופש העיסוק כשאני קובע ששירות מסויים ינתן רק על-ידי גוף מסויים.

יוקי שמש:

ברגע שהחוק נתן יתרון מוחלט לרשות הדואר בתחום מסויים, ברגע שהיתרון הזה לא יוגבל, ולא תהיה עליו ביקורת מסוימת, מיווצר באן איזו שהיא סיטואציה שתברות פרטיות לא תוכלנה לתת את השירות.

היו"ר אבי יחזקאל:

תודה אדוני. גבירתי, היועצת המשפטית, יש לך מה להעיר?

אתי בנדלר:

אני חושבת שבשתי הישיבות הקודמות עיקר הוויכוח התמקד בדיוק בטענה הזאת, עד כמה נותנים לרשות הדואר, בגוף ממלכתי, יתרון על פני גופים פרטיים, ומסכלים את האפשרות שלהם להתפתח, להתקיים בכבוד וכיו"ב. זה היה הנושא העיקרי, נדמה לי, שנדון בשתי הישיבות הקודמות.

באשר לנושא של התחרות עם אותם גופים, הרי שהמגבלה הזאת מובנית לעצם הנוסח של הסעיף. אנחנו עוד לא קראנו אותו, אבל להזכירך, בסיפא של הסעיף הקטן המוצע כתוב: "במתן שירותים כאמור תפעל הרשות לפי עקרונות של שיפור וייעול השירות לציבור ותוך שמירה על תחרות הוגנת עם גופים אחרים". אז בכון שהמוק לא נתן, ואני בספק אם הוא יכול לתת, הנחיות כיצד שומרים על תחרות הוגנת, אבל זוהי בעצם הנחיה, הן לרשות עצמה, למועצת הרשות שמאשרת את השירות הנוסף, הן לשרים שצריכים לאשר את זה, וכמובן גם לוועדת הכלכלה, והכל כפוף לביקורת שיפוטית. הדברים ידועים.

היתה בעיה אחרת של הפרסומת, שהוצע על-ידי חבר הכנסת אלי גולדשמידט, להכניס בסעיף הזה מגבלה של איסור פרסומת מסחרית על-ידי הרשות. להצעה הזאת, לאחר שנשקלה על-ידי רשות הדואר, הובעה התנגדות בכתב.

אלי גולדשמידט:

זאת היתה הצעה שלי?

אתי בנדלר:

כן. היו לך שתי הצעות. היתה הצעה לגבי גופים ציבוריים בסעיף הקודם, להגביל את זה באופן שגם באן תהיה אפשרות לתחרות הוגנת. את ההצעה הזאת הם קיבלו. באשר להרחבה הבלתי מוגבלת כמעט, אלא באישורים של פעילות רשות הדואר, שהם בעצם יכולים, הרי מדובר כאן על שירות שהיא יכולה לתת אגב במתן השירותים האחרים, וזה אומר למכור פחיות קוקה-קולה, וזה אומר - - -

נסים דהן:

זה אומר עפרונות, וכמו שבאנגליה - - -

אתי בנדלר:

עפרונות וחולצות, ולעסוק למעשה כמעט בכל פעילות מסחרית אפשרית. ולכן הטענה של הגופים הפרטיים, שעלולה להיווצר כאן תחרות קשה, היא לא טענה סתמית. אז, כאמור, קודם כל, יש המגבלה הזאת של שמירה על תחרות הוגנת עם הגופים האחרים, ובאשר לפרסומת מסחרית, תנמק ודאי רשות הדואר מדוע היא לא יכולה לקבל את הצעתו של חבר הכנסת גולדשמידט, והוועדה תקבל החלטה בעניין.

היור אבי יחזקאל:

אני מציע שנתחיל לקרוא את החוק.

משה טרי:

אני רוצה להבהיר לחברי הוועדה מספר דברים, שמבחינתי חשובים וגם מבחינתכם. רשות הדואר זה גוף שחייב לעבוד על-פי שיקולים כלכליים, על הבסיס הזה אנחנו מעסיקים אלפי עובדים. אם לא נסתכל קדימה ולא נתאים את עצמנו לצרכים, לשינויים שיש, אנחנו נצטרך לבוא אליכם שתאשרו לנו כסף.

אלי גולדשמידט:

זה בוועדת הכספים.

משה טרי:

אנחנו חייבים להסתכל קדימה ולהתאים את עצמנו, בשביל העובדים, בשביל עם ישראל ובשביל איכות השירות. אנחנו, אולי המדינה היחידה בעולם, שיש בה את מגוון הפעילויות המצומצם ביותר. אם אני הולך למדינות השמרניות ביותר, הרי מה שעושים מינהלי דואר בעולם, זה שונה לחלוטין ממה שקורה כאן. כי מה אנחנו מבקשים? אנחנו מבקשים שתתנו לנו לקיים את החוק, תנו לנו להתאים את עצמנו. ושוב, מה שהודגש כאן, תוך שמירה על תחרות הוגנת. אנחנו הגוף היחיד שמתחרים בנו. מאות חברות. המונופול שיש לנו הוא מונופול על הנייר, בפועל מתחרים בנו.

היו"ר אבי יחזקאל:

יש לי שאלה פרובוקטיבית, אם נפריט את רשות הדואר, אז לי כאזרח, היה זול יותר לשלוח זבר דואר?

משה טרי:

קטגורית, אין לי ספק, שאם דבר כזה היה, היו קורים שני דברים: היו עולים מחירים. ומי שהיה נפגע מהדברים האלה, זו דימונה וכל איזורי הפריפריה, בזה אין לי שום ספק. כי גם היום, כל המתחרים שלנו, עובדים באיזורי השמנת, להם אין את ההוצאות שיש לנו, ולשרותי הפריפריה משתמשים בנו.

מה אנחנו מבקשים כאן? - שינוי קל, כל השליטה נשארת כאן. וכל הדברים האלה כבר עלו פעמים רבות.

אתי בנדלר:

המחירים יהיו נתונים לפיקוח?

משה טרי:

תלוי מה?

אתי בנדלר:

אותם שירותים נוספים שאתם תתנו על פי הסעיף הקטן הזה?

משה טרי:

אם אלה שירותים שהם בתחרות חופשית, והם לא במסגרת המונופול, אז בוודאי שאנחנו לא נצטרך, מה פתאום. מי שמכתיב לי זה השוק, הוא מכתיב לי מחירים.

אלי גולדשמידט:

אין אתה מצליח לעשות פעולות בנקאיות בלי עמלות?

משה טרי:

מי אמר שאני לא מקבל עמלה?

ישראל איתן:

המוטב משלם.

דני רוזן:

זו לא עמלה מטעמנו.

משה טרי:

אנחנו מקופחים בצורה זועקת, משום שאנחנו לא מקבלים עמלה על המזון שירותים.

היו"ר אבי יחזקאל:

אנחנו נתחיל לקרוא את החוק.

ישראל איתן:

(קורא את סעיף 1(1) מהנוסח הכחול).

בסעיף 1(4) היה סיכום בישיבה הקודמת של הוועדה, הצעה לאור בקשת נציג הסוכנות היהודית, שהסוכנות היהודית תימחק כאן - - -

אתי בנדלר:

גם ההסתדרות. כל פסקה 4.

ישראל איתן:

הם הסבירו שיש להם בעיה עם המינוח הזה.

משה טרי:

הם ייכנסו למסגרת סעיף קטן (5)

אתי בנדלר:

יש לי שאלה לגבי סעיף קטן (2), מהו "תאגיד מטעמה"? האם זה תאגיד שהוא בשליטה מלאה של הרשות המקומית או שיש לרשות המקומית עניין בו? זאת אומרת, האם חברת מוריה של ירושלים היא תאגיד - - -

אלי גולדשמידט:

במקום "תאגיד מטעמה", תכתוב "בשליטתה".

אתי בנדלר:

אולי "בשליטתה המלאה".

ישראל איתן:

ההגדרה הזאת של הגוף הציבורי נידונה בשעתו בוועדת שרים לענייני חקיקה. בעצם, כשבאים אחר-כך ורואים מה נפקות ההגדרה הזאת של גוף ציבורי, גם בנוסח זהיום של חוק הרשות, בעצם רשאת הרשות, שוב, בכפוף לאותם אישורים שדיברו עליהם כאן, מועצת הרשות, שר התקשורת וועדת הכלכלה של הכנסת. ליתן שירותים לציבור מטעם המדינה. בפועל, הרשות באה, ובעצם התקבלו אצלה בקשות של הגופים האחרים, שלא ניתן היה להגדיר אותם כהמדינה, ואז הצענו, יחד עם משרד התקשורת, הגדרה יותר רחבה.

לעניין הרשות המקומית ותאגיד מטעמה, שוב דובר על כך שאותו טעם שצריך לאפשר לרשות לתת שירותים מטעם המדינה ומוסדותיה - - -

אלי גולדשמידט:

על זה אין ויכוח, אבל מה זה "תאגיד מטעמה"?

ישראל איתן:

"תאגיד מטעמה" זה לא תאגיד שיש לה בו עניין, כמו שנשאל כאן. "תאגיד מטעמה" של הרשות, זאת אומרת שהרשות היא זו שהקימה את התאגיד, ושיש לה בו, אני לא רוצה לומר, שליטה.

אלי גולדשמידט:

תוקם עמותה במסגרת איזו שהיא רשות מקומית או מועצה איזורית, וראש המועצה מאוד מעודד את העניין, זה נקרא תאגיד מטעמו? זה מושג משפטי שהוא לא ברור. מה זה תאגיד מטעם רשות מקומית? מבחינה משפטית אני לא מבין.

משה טרי:

חברה כלכלית.

אלי גולדשמידט:

שהרשות המקומית היא בעלת השליטה בו?

משה טרי:

כן.

אלי גולדשמידט:

אז תכתוב "שליטה".

יעל אחילאה:

הניסוח של המושג הוא "מסעמה", אולי זו לא המלה האידיאלית.

היו"ר אבי יחזקאל:

אז אולי תציעי לנו את המלה האידיאלית.

יעל אחילאה:

אנחנו צריכים לחשוב על זה. אבל רציתי להתייחס לגופו של עניין, לשאלה אם זו צריכה להיות שליטה או אחוז אחר. הרשויות המקומיות מקיימות הרבה תאגידים כדי לתת שירותים לציבור, לא תמיד מדובר בשליטה, לפעמים זה 50%-50%, 50% הרשות ו-50% מקורות, לא הייתי מתייחסת באן לנושא של אחוזים.

אלי גולדשמידט:

מה שלא נכנס לשליטה, שייכנס לסעיף קטן 5, שהשר יאשר את זה, אחרת יכולות להיות פה הרבה פיקציות.

משה טרי:

רשות מקומית תישאר.

אלי גולדשמידט:

אני חושב שצריך להיות רשות מקומית שיש לה שליטה בתאגיד, שזה תאגיד שלה, משהו שהוא כפוף לרשות, ואם פתוח משליטה, שזה יהיה בסעיף קטן 5.

יוסי שא-נס:

אני בעד "בשליטתה", משום שאין גבול ואין קץ לעניין של מסעמה. למשל, גוף פרטי, שהיא לוקחת באופן קבלני.

היו"ר אבי יחזקאל:

צריך למצוא לזה פתרון.

יעל אחילאה:

הייתי מעדיפה לכתוב "תאגיד שיש לה בו חלק או אפילו עניין", במובן שאפשר להפנות את זה להגדרות של חוק ניירות ערך שמתייחס לאחוזים של בעלות. "שליטה", זה באמת נראה לי קצת קיצוני מדי, 5% זה לא כל-כך אידיאלי, אבל הייתי באמת שמה את הדגש על העניין של שירותים. אולי עדיף היה לכתוב "שירותים שניתנים על-ידי הרשות המקומית באמצעות תאגיד".

היו"ר אבי יחזקאל:

עד הישיבה הבאה תחשבו על כך ותביאו לנו הצעה.

אתי בנדלר:

אני מציעה שנקיים הצבעה לאישור פסקה 1, כפוף להגדרה של התאגיד.

היו"ר אבי יחזקאל:

סעיף 1(1) - אושר.

סעיף 1(1) - אושר, בכפוף להגדרה חדשה של "תאגיד מסעמה"היו"ר אבי יחזקאל:

אנחנו עוברים לסעיף 1(2).

ישראל איתן:

(קורא סעיף 1(2) מהנוסח הכחול).

ההגדרה הקודמת, שהיתה בחוק, היפנתה לסעיף 23 לחוק הרשות, שם נזכרים כללי המועצה. מצאנו שיש סעיפים נוספים שבהם מופיע המונח "בללים", כך שעצם הגדרת הכללים ככללים לפי סעיף 23, לא נותנת פתרון לכל אותם הקשרים שהכללים נזכרו בחוק. בינתיים הצענו, והפצנו כאן לחברי הכנסת, תיקון נוסף לאותו הסעיף. כיוון שבחוק נזכרים גם כללים שמוסמך השר לקבוע, שר התקשורת בסיטואציה מסויימת, ולכן ההגדרה היא: "במקום ההגדרה "מברק" יבוא: "הכללים - הכללים שקבעה המועצה לפי חוק זה, או כללים שקבע השר לפי סמכותו בסעיף 22(ב)".

אתי בנדלר:

סעיף 22 לחוק העיקרי אומר: (א) המועצה, באישור השר, תקבע כללים בדבר השירותים שנותנת הרשות, דרכי ניהולם וביצועם והפיקוח עליהם. (ב) השר ושאי לדרוש מהמועצה לקבוע כללים בנושא שיגדיר בדרישתו; לא קבעה המועצה כללים כאמור תוך תקופה שקבע השר, ושאי השר לקבוע כללים במקומם. דהיינו, יש סמכויות למועצה ובנסיונות מסויימות גם לשר לקבוע כללים, לכן לא ניתן היה להשאיר את ההגדרה כפי שהציעו בנוסח הכחול, כי כאמור זה לא יכלול את הכללים שקבע השר אם הוא קבע.

היו"ר אבי יחזקאל:

אני מציע לאשר את פסקה (2).

סעיף 1(2) - אושר.

סעיף 1(2) - אושרהיו"ר אבי יחזקאל:

אנחנו עוברים לסעיף 1(3).

ישראל איתן:

(קורא את סעיף 1(3) מהנוסח הכחול).

סעיף 120 לחוק הרשות קובע, שבסמכותו של מנהל הרשות לפרסם מדריך דואר. מדריך הדואר הזה כולל גם את כללי המועצה וגם הוראות אחרות שיש מקום להביאם לידיעת הציבור הרחב. לפי התיקון שאנחנו מציעים כרגע, בתיקון לסעיף 24, אנחנו שוב, אם תעברו לסעיף 3(ג) בהצעת חוק, מזכירים את מדריך הדואר, לכן מצאנו לנכון בסעיף ההגדרות להוסיף הגדרה בדבר מהו מדריך הדואר.

אתי בנדלר:

האם מדריך הדואר זה אותו ספר טלפונים שכל תושב ושאי לקבל?

משה טרי:

לא.

אתי בנדלר:

אז אם כך, יש פטור הרי מפרסום כללים. לעומת זאת הכללים צריכים להיות כלולים במדריך הדואר. אבל אם אני רוצה לדעת מהם הכללים?

ישראל איתן:

דיברנו על כך, במדריך הזה אמורים להיות הכללים, המתכונת שלו מאוד מיושנת, כי חלק גדול מהכללים לא השתנו מקדמת דנה, ערב הקמתה של הרשות. לא חידשנו עדיין את המדריך, אבל אנחנו מתכננים לעשות זאת בקרוב. המדריך הזה מצוי בכל בתי הדואר.

אתי בנדלר:

יש מדריך דואר שכלולים בו כל הכללים שלמעשה לפיהם פועלת הרשות, ואני כאזרח רוצה לעיין בו.

דני רוזן:

בכל סניף דואר?

אתי בנדלר:

חסרה לי הוראה והפניתי את תשומת ליבו של ישראל איתן, נדמה לי, בישיבה הקודמת או בישיבה שלפני בן, להוראה שאומרת שהמדריך פתוח לעיון הציבור בכל בית דואר. זאת אומרת, זו הוראה בסיסית כתחליף לפרסום הכללים.

משה טרי:

השאלה אם ההוראה נועדה להשיג משהו, זה המצב דהיום.

אתי בנדלר:

כל תשומת ליבי התעוררה לעניין, כי ביקשתי לעיין בסניף הדואר כאן, ואמר: אין לנו, זה לא פתוח, אבל לך באופן פרטי, אישי - ניתן.

משה טרי:

זה פתוח לציבור.

אתי בנדלר:

אז למה שלא תכתוב את זה בחוק?

ישראל איתן:

יש עוד דברים, אגב, שהרשות מקיימת ואתה לא כותב.

הרצל בר-נג:

הבעיה היא שיש 700 יחידות דואר. זאת הוראה מינהלית ולפעמים לא מקיימים את זה, אבל מי שלא יקיים את זה יימצא מפר חוק.

הי"ר אבי יחזקאל:

על מה אתם מתעקשים? למה שאזרח לא יוכל לראות את הדברים?

משה טרי:

נדלג על זה.

ישראל איתן:

ההוראה צריכה להיות לא שיימצא בכל סניף, אלא שיהיה פתוח לעיון הציבור. וזה קורה בן גם היום.

משה טרי:

שזה יהיה לפי זרישה.

היו"ר אבי יחזקאל:

אני רוצה שזה יהיה בכל סניף דואר.

יזהר טל:

מידע על תעריפים מצוי בכל סניף דואר, כמו בכל בנק, ואין עם זה שום בעיה. מדובר כאן על הוראות טכניות שמשותפות במעט מדי יום. אני אתן לבם דוגמה, העובי של המעטפה או מידת הכהות של ההדפסה על המעטפה כדי שהמכתב יעבוד - - -

היו"ר אבי יחזקאל:

אז מה עושים עם זה?

יזהר טל:

למה צריך את זה ב-700 יחידות דואר?

הרצל בר-נג:

אם האיש מבקש את זה ביחידת דואר, אז הפקיד ביחידת הדואר מקבל את זה בפקס, ונותן לו.

היו"ר אבי יחזקאל:

אז איך פותרים את הבעיה הזאת?

הרצל בר-נג:

אפשר אולי להעמיד את זה בכמה סניפים מדכזיים שלנו, פתוח לעיון הציבור, אבל לקבוע בחוק הוראה שבכל יחידת דואר יימצא המדריך הזה, כשהוא בל הזמן מעודכן, אני חושב שזו הוראה סוחפת, ולא ממין העניין.

אתי בנדלר:

אני מבינה שמדריך הדואר מכיל הוראות מנהליות שונות רבות, וגם את הכללים. הכללים זה משהו הרבה יותר מצומצם ממדריך הדואר. מה שמעניין אותנו ברגע, אלה הכללים שניתנה לכם סמכות חוקית לקבוע ושמחייבים את כל התושבים, הרי לא מדובר כאן על ההוראות, אז נצמצם את זה רק לכללים.

היו"ר אבי יחזקאל:

לפעמים גם עודף אינפורמציה מטעה את הציבור, לא הנחתי שהציבור יודע מה עובי המעטפה.

הרצל בר-נג:

אבל זה מה שאתי בנדלר מבקשת בעצם.

היו"ר אבי יחזקאל:

איזה כללים צריכים להתפרסם כדי שהציבור יוכל ליהנות ממנו?

יוסי שא-נס:

המדריך הזה, מנהל הסניף צריך להכיר, כולל העדכוני שבו?

משה טרי:

כן. אבל מנהל הסניף מקבל את זה דרך סידרה של 300 נהלים.

הי"ר אבי יחזקאל:

יש נוהלים שהצרכן צריך לדעת? גם באותו מדריך נוהלים שקיים, שכולל את עובי המעטפה למשל?

משה טרי:

כן.

הי"ר אבי יחזקאל:

האם אתה יכול לעשות לי הבחנה בין דבר שהצרכן צריך לדעת, לבין דבר שהוא לא צריך לדעת, ולפרטם את זה בסיזרת הנוהלים שלכם?

הרצל בר-נג:

יש לנו שירות שנקרא "מודיעין דואר טלפוני", שפועל 12 שעות ביממה, ואפשר לקבל בו את כל האינפורמציה הדרושה לצרכן כדי לקבל את השירותים של הדואר. אבל זה לא מדריך הדואר. מדריך הדואר כולל עוד דברים.

הי"ר אבי יחזקאל:

אני באתי לכאן בכוונה טובה, ואני מודה ולא אבוש, שאני נוהג ללמוד דברים, ואני שואל שאלות של אזור, ואני שאלתי שאלה טובות. ועשר דקות אתם עונים לי בדבר מדריך כזה, שהוא דבר אלמנטרי, ואתם מדברים על דבר אחר.

משה טרי:

אני מניח שזו לא כוונתך, שבכל סניף יהיו סתם ספרים, רק בגלל שספרים צריכים להיות. הם צריכים להיות על מנת למת מענה לאזור, אז אני מציע שכל מה שאזור ירצה - הוא יקבל, על-פי חוק.

הדברים החשובים מבחינתו שהם: עלויות, מחירים, מועדים וכד', יש בסניף. בכל סניף וסניף יש.

אתי בנדלר:

אז נצמצם ונתקן את הסעיף הרלוונטי, שהכללים יהיו פתוחים לעיון הציבור בכל סניף דואר. הכללים, לא כל המדריך. אותם הכללים שהמועצה קובעת או שהשר קובע לפי העניין.

משה טרי:

בסדר. אפשר להתקדם.

חיים בר-זיק:

אמנם לא באתי בקשר לנושא זה, אבל אני רוצה להציג פן אחר של הנושא. אני מייצג חברות דיוור ישיר. אנחנו נותנים שירותים להרבה מאוד לקוחות, לאו דווקא אותם אזרחים שבאים לבית הדואר לשלוח דברי דואר, אלא גופים פרסומיים ששולחים דברי דואר בכמויות גדולות. שינויים בנהלים הפנימיים של רשות הדואר, כמו הדוגמה שנתן הרצל, של שינוי עובי המעטפה, אז אולי את האזרה הקטן זה לא מעניין, אבל אותי זה מעניין מאוד, מפני שעל סמך זה אני נותן ייעוץ ללקוחות שלי. אני לא רוצה למצוא את עצמי מגיע לרשות הדואר ולגלות שאתמול בערב היתה תקנה חדשה שלא ידעתי, גם לי חשוב המידע הזה.

הי"ר אבי יחזקאל:

אם תגיע כאזור שלא מן המניין, ותראה שהוסתר ממך מידע, אז זו סוגייה נוספת לדיון. אבל זו לא סוגייה לדיון כאן.

חיים בר-זיק:

אני מדבר על פרטום.

היו"ר אבי יחזקאל:

פרסום חשוב לכל האזרחים, במידה ותמצא מידע שאיננו מספק אותך מבחינה מקצועית, או שתפנה לרשות הדואר או שתפנה אלינו.

היו"ר אבי יחזקאל:

מה שאתי בנדלר הוסיפה, זה בסדר, מר טרי?

אתי בנדלר:

אין לי נוסח, אני חושבת שזה גם לא המקום בהגדרה להכניס את זה, אבל עקרונית הגדרת הכללים מאושרת בתיקון שהם ביקשו ובתיקון נוסף שייכנס במסגרת המתאימה בחוק רשות הדואר, ששם יהיה כתוב שהכללים יהיו פתוחים לעיון בכל סניף דואר.

ישראל איתן:

יש לי בעיה עם ההבחנה. אולי, אתי בנדלר, נשב אחר כך ונגיע לאיזה שהוא ניסוח, שייתאים למצב הנוכחי בעניין הכללים.

היו"ר אבי יחזקאל:

לא, אל תעשה את זה.

אתי בנדלר:

אני רוצה להפנות את תשומת לב כל הנוכחים לכך שבמקרים רבים מתקבלות החלטות על-ידי הוועדה, שלאחר מכן יש לנסח אותן. אם בשלב הניסוח מתעוררת איזו שהיא בעיה שמצריכה סטייה או הבהרה של החלטת הוועדה, אז כמובן שאני חוזרת לוועדה.

היו"ר אבי יחזקאל:

סעיף 1(3) - אושר

סעיף 1(3) - אושרישראל איתן:

לסעיף 2 הפצנו נוסח חדש, אני מציע שנתייחס לנוסח החדש ולא הקודם, ואני קורא: "להפיץ מידע לציבור מטעם גוף ציבורי ובהסכמתו ולצורך זה לעבד את המידע, להחזיקו, לעדכנו ולנהלו, וכל זאת תוך שמירה על תחרות הוגנת ובתנאי שלא יהיה במידע או בדרך הצגתו או הפצתו משום פרסומת מסחרית".

אתי בנדלר:

אני חושבת שזה ניסוח מחדש של העקרונות שהוסכמו כאן בוועדה.

ישראל איתן:

לאור ההסתייגויות שהיו בפעם הקודמת, יש בנוסח הנוכחי כדי, אולי, ליישב חלק מההסתייגויות שהיו.

אתי בנדלר:

אני מציעה לוועדה לאשר את זה. זאת אומרת, נערכו בזה הרבה מאוד דיונים, זה בעצם נוסח של פשרה.

משה טרי:

זאת גירסה, אחרי שלקחו בחשבון את כל ההערות?

אתי בנדלר:

אני משוכנעת שכן.

היו"ר אבי יחזקאל:

סעיף 2 - אושר פה אחד.

סעיף 2 - אושרישראל איתן:

סעיף 3: בסעיף 24 לחוק העיקרי - (1) האמור בו יסומן (א) ובו, במקום "הניתנים לציבור מטעם המדינה" יבוא "הניתנים לציבור מטעם גוף ציבורי כמשמעותו בהגדרה "גוף ציבורי" בפסקאות - זה לא שבסעיף, את זה תיקנו בפעם הקודמת - (1) עד (4)", לאור העובדה שההסתדרות והגוף הנוסף שנזכרו שם נמחקו.

אתי בנדלר:

עכשיו זה צריך להיות (1) עד (3).

ישראל איתן:

נכון.

אתי בנדלר:

אני אקרא את 24 הנוכחי, כדי להבין את מהות התיקונים שמבוקשים כאן. הנוסח הנוכחי של החוק מדבר על שירותים נוספים. קודם הוגדר בחוק מהם השירותים שעל רשות הדואר לתת, ואז נאמר בסעיף 24 לחוק: "המועצה, באישור השר והוועדה, רשאית להחליט כי הרשות תיתן שירותים נוספים על השירותים שהיא נותנת לפי חוק זה, ובלבד שהם קשורים במישרין לשירותים אלה ומשתלבים בנתינתם, או שהם שירותים אחרים הניתנים לציבור מטעם המדינה". זו סמכות שקיימת כבר היום בחוק רשות הדואר, ורשות הדואר עשתה, מכוח סעיף זה, שימוש למספר שירותים שהיא נתנה, כרטיסי חניה וכו', נתנה שירותים נוספים שהם אינם ממש במסגרת השירותים המנויים בחוק.

עכשיו רוצים להרחיב את תחולתו של הסעיף הזה, ומבקשים לבצע בו שני שינויים. קודם כל השינוי הראשון הוא, שהנוסח הקיים יהיה רק סעיף קטן, ויתווסף סעיף קטן נוסף, שמייך נדבר עליו, אבל בנוסח הקיים יהיה, במקום "רשאית להחליט כי הרשות תיתן שירותים נוספים לשירותים שהיא נותנת, ובלבד שהם קשורים במישרין לשירותים אלה ומשתלבים בנתינתם או שהם שירותים אחרים" ושהיום נאמר: "הניתנים לציבור מטעם המדינה", הם מציעים "הניתנים לציבור מטעם גוף ציבורי כמשמעותו בהגדרה "גוף ציבורי", מה שאושר קודם. זאת אומרת, היום רשאית רשות הדואר לתת את אותם שירותים גם מטעם רשות מקומית וכד'. נדמה לי שעם התיקון הזה אין שום בעייתיות. הבעיה מתחילה בתוספת של סעיף קטן (ב), שאותו אני מציעה, ישראל איתן, שתקרא ותסביר.

ישראל איתן:

(קורא סעיף 3(2)(ב) מהנוסח הכתול).

אתי בנדלר:

זה הסעיף הבעייתי שהזכרתי בתחילת הדיון. בעצם לא צריכה להיות כאן שום בדיקה. בין השירותים הנוספים שרשות הדואר תוכל לתת מכוח הסעיף הזה, כפוף כמובן לאישורים, לבין הפעילות של רשות הדואר. היא תוכל למכור לחם לכאורה, אם יינתנו לה האישורים המתאימים, לצורך העניין. בקטע הזה היו מענות של גופים פרטיים על כך שהסעיף הזה מאפשר לרשות הדואר לסטות לחלוטין ממטרותיה ולהתחרות בגופים פרטיים.

היו"ר אבי יחזקאל:

מה הגופים האחרים אומרים?

חיים בר-זיק:

רשות הדואר כיום היא הגוף היחיד ששולח דוורים בכל רחבי הארץ.

משה טרי:

עד 500 גרם זה נכון.

חיים בר-זיק:

דבר שני, על פי חוק, כל דברי הדואר, כל מה שמדובר במדינת ישראל, דברי הדואר עוברים דרך רשות הדואר. ניקח לדוגמה מפעילות של רשות הדואר בעבר, שהיתה יוזמה בכיוון הזה. נניח שרשות הדואר נותנת סופס לכל הזוודים, ומבקשת מהם למלא איפה יש חנויות נעללים, איפה יש חנויות בגדים, איפה יש בתי כנסת ואיפה יש בתי מלון. לרשימה יש ערך מסחרי. אני, בתור חברה שנותנת שירותי שיווק ישיר, לא מסוגל לעשות את כל הרשימות האלו, או שאני מסוגל אבל בעלויות הרבה יותר בכזות מאשר רשות הדואר, שעושה את זה אגב הטיול של הדוור ברחובות. זה דבר אחד.

דבר שני, מכיוון שרשות הדואר מוכזת את כל דברי הדואר ומעטפות עד 500 גרם, היא יודעת בדיוק מי מדוור במדינה, מה הוא מדוור, מה המטרה שהוא רוצה להשיג, זו אינפורמציה שלי אין. ואני, בתור גוף מסחרי שנותן שירותים כאלה, צריך להתאמץ קשות כדי להשיג את הידע, מי מדוור ומה הוא מדוור.

ההצעה שלנו היתה להגביל את רשות הדואר רק באותם התחומים שמוגדרים בחוק הגנת הפרטיות, כחוק שירותי דיוור ישיר. יש הגדרה בחוק הגנת הפרטיות מה זה שירותי דיוור ישיר.

אתי בנדלר:

דיוור ישיר מתחרה בהם, אבל באותה מידה יכולים לבוא גופים אחרים ולבקש להגביל רק בתחום שלהם.

חיים בר-זיק:

נתתי כאן שתי דוגמאות, אני בטוח שאפשר לתת דוגמאות נוספות, שבהן רשות הדואר, אגב הפעילות הרגילה שלה - - -

פרלי שר:

אני מסכימה שבאמת גורמים נוספים יכולים לומר שבתחומים הנוספים שלהם יאמרו מפורשות שלא יעסקו. אנחנו מתכוונים לבך שיהיו מגבלות. ועדת כלכלה מדון בכך, שר האוצר ושר התקשורת, והם אלה שאמורים לשקול את השיקולים האם מותר לנו להיכנס - - -

הי"ר אבי יחזקאל:

אדוני, אתה פשוט מקדים את המאוחר. אתם, היועצים המשפטיים, כמי שאמונים על הנושא, אני מניח שתהיו ערים אם תבוא בקשה בשירותים נוספים. ההבהרה שאתם קיבלתם היום, שכל שירות שיצטרך להינתן יבוא לכאן. אתה שואל שאלה בגין עניין הידיעה, אני מאמין שאתה תדע, אנחנו נעזבן את כל הגורמים.

אני מציע, באשר לסעיף הזה ברמה העקרונית, כפי שהוא עומד להיות מובא לאישור כרגע, יש לכם טענה?

יוקי שמש:

אני מדבר כאן מפיו של חבר הכנסת גולדשמידט, שהציע את ההצעה בישיבה הקודמת, אדוני. היתה הצעה בישיבה הקודמת שהתקבלה לעניין סעיף 2, אני לא מבין למה בסעיף 2 כן ובסעיף 3 לא, ההצעה שתיווסף המלה "איסור על פרסומת מסחרית".

אתי בנדלר:

אלי גולדשמידט הציע לעניין סעיף 2 פיסקה (4), כאן היתה הגבלה של איסור פרסומת מסחרית, והוא הציע הגבלה נוספת "תוך שמירה על תחרות הוגנת". זה התקבל על דעת רשות הדואר, וזה הנוסח שהוצע כאן ואושר. לעניין השירותים הנוספים, שדניס בהם עכשיו, הרי ההגבלה על שמירה על תחרות הוגנת קיימת בהצעה שלהם. הציע אלי להוסיף את המגבלה השנייה, שקיימת בסעיף שאושר, "איסור על פרסומת מסחרית". את האיסור הנוסף שהציע אלי גולדשמידט לרשות הדואר לשקול, במסגרת הסעיף הזה, דחתה זאת רשות הדואר.

משה טרי:

בטלכרד יש פרסומת מסחרית, אז אתה שומט מתחת רגליי הכל.

אתי בנדלר:

כשחבר כנסת גולדשמידט הציע את זה לא נתנו דעתנו לנקודה הזאת, אבל אני חושבת שהתשובה שלהם משכנעת לחלוטין, לעניות דעתי.

יוקי שמש:

פעילות שמבוצעת כבר היום, מכירת טלכרד, ההגבלה הזאת באה לגבי פעילות עתידית. ברגע שההגבלה הזאת כבר לא תהיה בחוק, היא לא תחייב אותם.

היור אבי יחזקאל:

אתה אומר, שבעתיד תהיה להם אפשרות לתת שירות נוסף, אבל לא תהיה להם אפשרות לפרסם אותו, זה מה שאתה מציע?

יוקי שמש:

לא את עצם פרסום השירות, אדוני, אלא בעצם את הפרסום העצמי של השירות עצמו.

אתי בנדלר:

בואו, נתרגם את זה לעניינים פרקטיים. רשות הדואר תבוא ותבקש אישור מכל מי שצריך, ותקבל אישור, למכור פחיות של קוקה-קולה בסניפיה, והשם קוקה-קולה יופיע על גבי הפחית. האם זה אפשרי לפי הצעתך או בלתי אפשרי?

יוקי שמש:

אני אסביר לך בדיוק ממה אנחנו בעצם חוששים. אנחנו חוששים שמחר בבוקר תיקח רשות הדואר, ולפי מה שהבנתי מדברי מנכ"ל רשות הדואר בכלל לא חושבים על זה, הם פוחדים להגביל את עצמם. אני פוחד שהם ייצרו למשל דשימת מידע, ואת הרשימה הזאת הם ימכרו לאחרים, מזה אני פוחד. לא מעצם העובדה שהם מפרסמים את עצמם, שהם מוכרים כרטיסי טלכרד.

אתי בנדלר:

אז זה לא עניין של פרסומת מסחרית בכלל, זה עניין של תחרות הוגנת כן או לא.

דני רוזן:

אם יבוא נושא שירות המידע על דברי דואר עבור רשות הדואר, יבוא לאישור, ואז יחליטו אם לאשר או לא לאשר.

היור אבי יחזקאל:

יש לי בקשה אליך, יוקי שמש, אני מציע שאנחנו נדבר ברמה העקרונית ולא על העתיד. כרגע, יש לך טענות ברמה העקרונית?

יוקי שמש:

אנחנו ראינו מעגל סובב של מי שבעצם רשאי לעשות מה. רשות הדואר עצמה היא גוף ציבורי, בי היא בעצם נכללת בהגדרה של גוף ציבורי. אני קצת חוזר לאחור אדוני, אבל אנחנו פשוט קודם לא הספקנו להגיב על כך. בהגדרה שאושרה לפני כמה דקות על-ידי הוועדה הוגדר מה זה גוף ציבורי, ורשות הדואר עצמה היא גוף ציבורי, כי היא בעצם תאגיד שהוקם על-פי חוק. ואז בעצם יכול להיות מצב שפה הרשות תרים את עצמה בשרוכי נעליה, היא בעצם גוף ציבורי שתוכל להמציא מחר בבוקר מה שהיא רוצה, והיא בעצם תפעל מטעמה כגוף ציבורי. אני חושב שלא זאת כוונת החוק ולא זאת הכוונה של כל התיקון הזה.

חיים בר-זיק:

הנוסח החדש של סעיף 2 מדבר על: "להפיץ מידע לציבור מטעם גוף ציבורי ובהסכמתו", אנחנו אומרים שאת הנוסח הזה ראינו רק כרגע. "מטעם גוף ציבורי ובהסכמתו", אומר עורך דין שמש, יכול להיות גם מטעם רשות הדואר ובהסכמתה - - -

אתי בנדלר:

נכון, אבל כאן תהיה לה ההגבלה, הן של תחרות הוגנת והן של איסור פרסומת מסחרית.

יזהר טל:

כשם שהיא מפרסמת מידע על ביטוח לאומי, היא גם תפרסם מידע על שירותי רשות הדואר, היא גם היום עושה את זה.

חיים בר-זיק:

את אותה רשימה שנתתי קודם של חנויות נעליים ובתי מלון, יכולה רשות הדואר על-פי הנוסח המוצע, סעיף 2, לעשות בלי שום צורך לבוא לוועדה. כיוון שכתוב "להפיץ מידע לציבור מטעם גוף ציבורי ובהסכמתו". מטעם גוף ציבורי ובהסכמתו, זה מטעם רשות הדואר ובהסכמתה של רשות הדואר, זו המשמעות. "ולצורך זה לעבד את המידע, להחזיקו, לעדכנו ולנהלו..." וכו'. לצורך זה היא לא צריכה את אישור הוועדה.

ישראל איתן:

גם היום היא מפיצה מידע מטעמה ומעבדת אותו.

אתי בנדלר:

קודם כל, אני לא בטוחה שהיום הרשות איננה רשאית להפיץ מידע על השירותים שהיא נותנת.

חיים בר-זיק:

לא על השירותים שהיא נותנת, היא מייצרת מידע חדש והיא מפיצה שירות חדש, היא יכולה לעשות את זה.

היו"ר אבי יחזקאל:

אני הקפדתי, ואני רוצה לחזור לעניין, ההקפדה שלי לאורך כל החקיקה הזאת על מידת השליטה של ועדת הכלכלה. אם אתה תביא לי טיעון הגיוני שבו אתה תגיד שהרשות יכולה לעשות שירות או תיתן שירות נוסף בלי אישורה של ועדת הכלכלה, ואומרים פה המשפטנים, אנשי רשות הדואר והמשרד, שבסעיף הקודם יש אפשרות כלשהי שאתם תתנו שירות נוסף ללא אישור ועדת הכלכלה - - -

אתי בנדלר:

ברגע שתקראו לזה מידע.

חיים בר-זיק:

יש לנו שני סוגי טיעונים. טיעון אחד, אני מבין שהוא ירד. יש שני טיעונים בחוק שמדברים על הרחבת השירותים או על יכולת הרחבת השירותים של רשות הדואר. סעיף 2 וסעיף 3. בסעיף 3, אין לי בעיה, כי זה צריך לעבור את אישור השרים והוועדה. סעיף 2 - שם אין ההגבלה של קבלת אישור. בסעיף 2 כפי שהוא מוצע כרגע, אין הגבלה של השרים ושל הוועדה. ועל-פי הנוסח שמופיע כאן רשות הדואר יכולה מחר לייצר רשימות כגון אלו ולמכור אותן. ואז תהיה תחרות בחברה כמו שלנו ובחברות אחרות.

היו"ר אבי יחזקאל:

האם יש הגיון במה שהוא אומר?

אבי גבאי:

אני רוצה להעיר הערה. יש כאן איזו שהיא הצגה של כל המצב. מדובר, כביכול באיזה שהוא גוף ענק, רשות הדואר, שעומד מול גופים קטנים ומנסה לקחת את מקור פרנסתם של

הגופים הקטנים. מציגים את הרשות עם כל מיני יתרונות, שהלוואי באמת היו לרשות היתרונות האלה. הלוואי והרשות היתה מסוגלת לקחת את הדוורים ולומר להם: אספו לי מידע.

חיים בר-זיק:

רשות הדואר כבר עשתה את זה בעבר.

אבי גבאי:

יושב פה גוף, שהוא לא קטן בשוק שלו, ולא יקרה שום אסון אם רשות הדואר תתחרה בו בהפצת מידע. לא יקרה שום אסון לשוק, אדרבא, הלקוחות רק ייהנו מכך.

חיים בר-זיק:

אתה טועה טעות מרה.

הי"ר אבי יחזקאל:

הציגו לי עניין, אני שאלתי את היועצים המשפטיים שאלה, ולא קיבלתי תשובה.

משה טרי:

זאת שאלה עסקית. היום, לגבי מה שמותר לנו לעשות, שום דבר לא משתנה.

יוקי שמש:

היום, כפי שאמרה אתי בנדלר, רשות הדואר רשאית לפעול בתחום הפעולות שהוגדרו לה במפורש ודברים הקשורים קשר ישיר לפעולות האלה. סעיף 2 כפי שהוצע לא מגדיר מה זה מידע, לא מגדיר מה זה תחום הפעילות. הנושא הזה לא כפוף לוועדה, הוא לא כפוף לאישור נוסף. כמו שנאמר, הרשות מרימה את עצמה בשרוכי נעליה, היא בעצמה נותנת את האישור של עצמה, כי היא גוף ציבורי. זה דבר שלא יכול להיות ברמה המשפטית והציבורית כאחד.

חיים בר-זיק:

סעיף 3 מדבר על שירותים אחרים ועל תהליך האישור למתן שירותים אחרים. סעיף 2, למעשה, קובע סוג של שירות מסויים, ומוציא אותו מכלל המגבלה.

יוקי שמש:

לא צריך אישור של אף אחד.

משה טרי:

סעיף 2 מדבר על כך שנפיץ וננהל בהסכמת הגופים המדוברים, הוא מדבר על דברים שניזום. כל דבר שאסור לנו לעשות אותו, לא נעשה אותו לפני שנבוא לוועדת כלכלה ונקבל את האישור. אבל לא מתקבל על הדעת, שאם אני מוכן לעשות את הדברים האלה, אני אשאר את השדה הזה פתוח, אם אני יכול לתת שירות לציבור.

יוקי שמש:

אם חברי אומר את מה שהוא אומר, אז סעיף 2 מיותר, כי בכל מקרה הוא אומר שהוא צריך לבוא לוועדה לפני שהוא יפעל מחר ויפיץ רהיטים, למשל. אז למה הוא צריך את סעיף 2? - שיבוא מחר בבוקר, הוא יציע, והוועדה תבחן. אם, לעומת זאת, הסעיף הזה חשוב לו, והוא כן מאפשר לו להפיץ מידע מסויים, אז צריך להגביל אותו במפורש.

משה טרי:

על מה?

יוקי שמש:

אם אתה אומר לי שהמידע שאתה רוצה להפיץ בסעיף 2 זה מידע הקשור לפעילות שלך, אז נגדיר מה זה מידע.

משה טרי:

של גופים ציבוריים אחרים.

יוקי שמש:

אבל גם רשות הדואר היא גוף ציבורי.

משה טרי:

אני לא אפיק מידע שיש אצלי, זה מתקבל על הדעת?

יוקי שמש:

זה בסדר, אין לי בעיה עם זה.

חיים בר-זיק:

אבל מחר אתה יכול ליצור מידע חדש ולהפיק אותו.

משה טרי:

אם תבוא דרישה כזו אני לא אעשה את זה?

איתמר בר-טוב:

על סעיף 2 חלה המגבלה של פרסומת מסחרית.

משה טרי:

הסעיף שהכניס אלי גולדשמידט מגר הבל.

היור אבי יחזקאל:

למעשה, יש כאן סוגייה עקרונית שאומרת אם הנושא הזה של הפצת המידע צריך לבוא לאישור גם של ועדת הכלכלה. זוהי הסוגייה שעומדת על הפרק. ואז, למעשה, אומרים: בגין שירותים מסחריים או שירותים נוספים יהיה אישור. ובעניין הפרסומת דיברנו, נותרה שאלת המידע. האם צריך אישור של ועדת הבלבלה? האם אני צודק?

חיים בר-זיק:

כן ולא. מדובר על מידע שרשות הדואר תייצר. עם מידע של משרדים או גופים ציבוריים אחרים אין לי בעיה.

היור אבי יחזקאל:

יש לי שאלה ליועצים המשפטיים, איך אתם יכולים להבטיח שזה יבוא כשירות נוסף לאישור ועדת הכלכלה?

אתי בנדלר:

השאלה אם יש צורך. לדעתי, לא. הסענה שלהם, מאוד שובת לב מבחינה משפטית, אני מוכרחה לומר, הפתיעה אותי, ולכאורה היא נכונה. אבל נדמה לי שכאשר חושבים על מהותה, יש מקום לדחות אותה. כי נדמה לי שהמגבלות של תחרות הוגנת ושל איסור פרסומת מסחרית, נדמה לי שהמגבלות מספיק חריפות. ושוב, אני מזכירה את העניין, שעדיין קיימת אפשרות לביקורת שיפוטית על פעולות מנהליות. אז אם אתם תחשבו שרשות הדואר עושה שימוש שלא בתום לב בסעיף הזה ומתחילה להפיק רשימות של בעלי דודי שמם ברחוב החושך בעכו, לדוגמה, ומוכרת את זה תמורת תשלום ומתחרה בכס, וכל זה בצמוד לסעיף הזה, זה יהיה שימוש שלא בתום לב, ואתם תתקפו זאת בבתי משפט.

משה טרי:

דוגמה למה שאתי בנדלר אומרת זה ברינקס. ברינקס היה מונופול בשוק, אנחנו נכנסנו, נתנו שירותים לעצמנו והותבנו את זה, הם עתרו - - -

לאה ורון:

הם היו כאן בוועדה והתחננו על נפשם.

משה טרי:

זה היה.

יוקי שמש:

אם אפשר לפתור את הבעיות עכשיו לא כדאי להשאיר משהו לא ברור. לא כדאי לומר שנשאיר את זה אחר כך לביקורת שיפוטית כשרואים את הבעיה כבר עכשיו.

היו"ר אבי יחזקאל:

הבאת טיעונים וכמעט שכנעת אותי. אתי בנדלר אמרה שאפשר יהיה להעמיד את העניין לביקורת שיפוטית, היא לא אמרה שהיא לא שלמה עם מה שהיא הולכת להציע.

יוקי שמש:

כל הסעיף הזה, כפי שהוא בא מלכתחילה, היה כדי לתת לציבור שירות יותר טוב, אדוני, וזה היה מאוד ברור ומאוד סביר. אם משרד ממשלתי מחר בבוקר יחליט להפיץ מידע מסויים, ודאי שרשות הדואר צריך שתעשה זאת, וחייבת לעשות זאת. אני כאזרח רוצה לדעת את זה. אבל בגלל הגדרה של משפטים יקרה מצב פשוט מאוד, ואני אתן את הדוגמה הכי אבסורדית שיכולה להיות. רשות הדואר מחר בבוקר תחליט, מבלי שהיא זקוקה לאישור הוועדה והשר, שהיא רוצה להפיץ בסאות. אדוני, בסא זה מידע, כי אין בחוק הגדרה מה זה מידע. מידע לגבי כסאות, אדוני, זה מידע, אין הגדרה.

איתמר בר-טוב:

הפצת מידע זה מה שאנחנו עושים בלאו הכי.

יוסי שא-נס:

אני מציע להוציא את "מסעמה" מהסעיף הזה ולהעביר לסעיף 3.

היו"ר אבי יחזקאל:

אני חושב שההצעה שלך לא טובה.

מה לגבי סעיף 3(2)?

אתי בנדלר:

נמתחה ביקורת, אבל לא היתה למעשה שום הצעה קונקרטית שהוועדה יכלה לדון בה כיצד לפתור פגם שלדעתכם נפל בעניין. מכל מקום, ההצעה שלכם, למעט הדיוור הישיר בלבד, נראה לי שהיא לא קבילה לחלוטין, ואין שום סיבה להוציא רק אתכם ולא להוציא שירותים נוספים אחרים שיבואו בחשבון בעתיד. זאת אומרת, מדוע לתת רק לכם את העדיפות הזאת?

היו"ר אבי יחזקאל:

סעיף 3(ב) - אושר.

סעיף 3(ב) - אושרהיו"ר אבי יחזקאל:

אנחנו עוברים לפיסקה (ג).

ישראל איתן:

(קורא את פיסקה (ג) מהנוסח הכחול).

גם עד היום אנחנו פרסמנו בעצם ברשומות את אותם שירותים נוספים שאישרה לנו המועצה, השרה וועדת הכלכלה. לא היתה קביעה בחוק לעניין הזה, התיקון קובע את זה בחוק.

אתי בנדלר:

בהתחשב בפשרה שהושגה בתחילת הישיבה, לפיה הכללים יהיו פתוחים לעיון הציבור, אך לא מדריך הדואר, האם אפשר לבקש שההודעה הזאת תפורסם ברשומות ובכללים, כדי שתהיה אפשרות לציבור לראות אותם?

איתמר בר-טוב:

הכללים שמפורסמים במדריך? - הכללים הם במקום.

אתי בנדלר:

נכון. אמרנו שהכללים יפורסמו ויהיו פתוחים לעיון הציבור, אתה צודק. ואתה יכול לומר: ובאותה דרך שבה מפורסמים הכללים.

ישראל איתן:

המיקום ברור.

אתי בנדלר:

אני רוצה להבהיר את הטענה שלי. אם בשלב הקודם סברתי שמן הראוי שכללים שהמועצה מתקינה ושהשר מתקין, יש להם על-פי החוק פטור מפרסום ברשומות, סברתי גם שמן הראוי הוא שהם לפחות יפורסמו בדרך של ציבור תהיה אפשרות עיון בהם, משום שלציבור יכול להיות עניין בהם. נדמה לי שהגיבוי שהתנהל כאן מחזק עוד יותר את הצורך בכך שאם ניתן אישור למתן שירותים נוספים על-ידי רשות הדואר, שהם יהיו מפורסמים בדרך של ציבור תהיה נגישות אליהם. זאת אומרת, דווקא בנושא הזה זה עוד יותר רגיש אולי מנושאים אחרים שכלולים בכללים.

איתמר בר-טוב:

זה מפורסם ביחידות הדואר, אפשר להגיד "ביחידות הדואר".

אתי בנדלר:

מאחר שמדריך הדואר הוא דבר של ציבור אין נגישות אליו, אז תכתבו: יפורסם ברשומות וביחידות הדואר או בסניפי הדואר, אבל תנו איזו שהיא הצעה.

משה טרי:

לגבי שירותים נוספים, בסדר גמור.

אתי בנדלר:

אז אם כך במקום "במדריך הדואר" יבוא "בסניפי הדואר".

סעיף 3(2)(ג) המוצע: במקום "ובמדריך הדואר", יבוא "ובסניפי הדואר".

הי"ר אבי יחזקאל:

סעיף 3(2)(ג) - אושר.

סעיף 3(2)(ג) - אושר

ישראל איתן:

(קורא את סעיף 4 מהנוסח הבחול).

היו"ר אבי יחזקאל:

איזה שירותים היו ערב הקמת הרשות?

ישראל איתן:

ערב הקמת הרשות, בשל העובדה שהדואר והבזק היו תחת משרד אחר, לדוגמה מכירת אסימונים, הרי מאז הקמתה של הרשות, הרשות המשיכה ומכרה אסימונים. מדריכי טלפון, אתה יכול לקבל היום בסניפי הדואר.

היו"ר אבי יחזקאל:

אתה יכול להביא לי את הרשימה מה השירותים שניתנו ערב הקמת הרשות הזאת לישיבה הבאה?

ישראל איתן:

יש רשימה סגורה.

אתי בנדלר:

כדי שתהיה בפני הוועדה רשימה ממצה של אותם שירותים.

ישראל איתן:

יש אפשרות, כי אלה שירותים שאני נותן היום בפועל, ואין פה כוונה להכניס שום שירות חדש נוסף. אלא מאי? - אם אתה בוחן את הוראת סעיף 24 שבנוסח הקודם וגם בנוסח המתוקן, הוא מדבר על "קשור ומשתלב במישרין" וכד'.

היו"ר אבי יחזקאל:

אפשר שהשירותים יגיעו לידיעת הוועדה?

משה סרי:

אנחנו לא משנים כלום.

היו"ר אבי יחזקאל:

אני מבקש לקבל בכתב את הרשימה על מנת שזה יובא לידיעת הוועדה, כפוף לכך סעיף 4 - אושר.

סעיף 4 - אושר, כפוף לרשימה שתוגש על השירותים שניתנו ערב הקמת הרשותישראל איתן:

(קורא את סעיף 5 מהנוסח הכחול).

סעיף 35 זהיום מתייחס לאותם עובדים ברשות, שמועצת הרשות, באישור שר התקשורת ושר האוצר, קבעה שהם ממלאים תפקידים מיוחדים, וזה לעניין מעמדם ותנאי העסקתם בהיררכיה הניהולית של הרשות. אלה עובדים שההסכם הקיבוצי שחל על העובדים מן המניין ברשות לא חל עליהם, אלא מועסקים על-פי תנאי שכר שקובעת המועצה באישור השרים, וכמובן הממונה על השכר במשק. באותו סעיף נקבע, שאותם עובדים יתמנו בידי מנהל התאגיד, מנהל הרשות, באישור המועצה, לתקופה של 5 שנים.

היו"ר אבי יחזקאל:

מה קורה אחרי כמה שנים?

ישראל איתן:

הבעיה היא מלכתחילה. היה ואני רוצה למנות ממלא משרה, כך הוא מוגדר בחוק, לתקופה קצרה מחמש שנים, אני לא יכול לעשות זאת. גזה גם לנו לקושי ניהולי, שבעצם היו

לנו פרויקטים שהיה ברור מלכתחילה שתקופת חייהם היא לא חמש שנים. היו לנו עובדים מקצועיים מהסוג הזה, שקלטנו מבחן על-פי דאיונות קבלה, אבל שלא בהכרח שהם יתאימו לנו להיכנס להליך של פיסורין - - -

היו"ר אבי יחזקאל:

אולי תוסיף כאן "לתקופה של עד חמש שנים".

ישראל איתן:

זה מה שכתוב "לא תעלה על חמש שנים".

אתי בנדלר:

היפנה את תשומת ליבי יושב ראש הוועדה להערות של נציג ההסתדרות, שהיה בישיבה הקודמת. כדי להשלים את התמונה, אני מבקשת להפנות קודם כל לסעיף 13 להצעת החוק, (קוראת את סעיף 13(א) לנוסח הכחול), דהיינו, חוזה מיוחד לתקופה של חמש שנים, שנחתם לפני תחילת החוק, יהיה בתוקף לתקופת חמש השנים המלאות, ולא ניתן יהיה לקצר אותו עקב ההוראה החדשה.

אמר כאן נציג ההסתדרות, שהיה בוועדה, שהוא מבקש שהגבלת התחולה תחול גם על חידוש חוזה של מי שהיה, שהחווה הראשון נחתם עמו לפני תיקונו של הסעיף הזה. דהיינו, עבר עובד משר התקשורת לרשות הדואר, אינני זוכרת את הדוגמה שהוא נתן, ונחתם איתו הסכם לחמש שנים. ונניח שההסכם הזה אמור להסתיים יומיים אחרי תחילת החוק, לפי ההוראה החדשה ניתן יהיה עכשיו לחתום איתו חוזה לשנה, לחצי שנה, לשלוש שנים, בהתאם לצורכי הרשות. אמר נציג ההסתדרות - ואינני מייצגת את עמדתו, אני רק מזכירה אותה מכיוון שהוא אינו נוכח כאן - שהחווה הראשון נחתם עימה לפני תחילתו של חוק זה, הרי שגם לגבי הארכת החוזה יחולו הוראות החוק הקודם, דהיינו, שהארכת חוזה תהיה לחמש שנים ולא לתקופה קצרה מזו.

היו"ר אבי יחזקאל:

תן לי פתרון לכך.

ישראל איתן:

הפתרון הוא להשאיר את זה כמות שהוא, כמו שהצענו. כלומר, בתוך תקופת החוזה, כתוצאה מהוראת החוק החדשה, אתה לא פוגע בזכות מוגנית של העובד. אחת מהזכויות המוקנות לו, תקופת העסקתו, תקופת כהונתו, שהיא חמש שנים. התקופה החדשה לא מובטחת לו כלל ועיקר, היא לא בגדר זכות קנויה לו. אם המעביד רוצה להאריך לו את תקופת הכהונה, אם המנהל על-פי סמכותו בסעיף 35 לחוק הרשות, ובאישור המועצה, ירצה להאריך לו את תקופת הבהונה - יאריך לו. אבל אין זכות קנויה לעובד, בגלל שבבעבר הוא הסכים לעבור למעמד הזה, לתקופת כהונה נוספת. מה שלא כן בתוך תקופת החוזה עצמו. אילו לא הוראת המעבר הזאת (סעיף 13) הייתה בא אל עובד, שיש לו כבר היוס חוזה לחמש שנים ומקצר לו, על-פי החלטת המנהל ובאישור המועצה. זה לא. אבל לגבי תקופת כהונה נוספת, זו ממילא פרוגרסיבה של המעביד, האם להמשיך למנות אותו לתקופת כהונה נוספת, בן או לא.

יוסי שא-נס:

מה שאומר ישראל איתן נכון, אלא שעובד ותיק שעומד לסיים קדנציה של חמש שנים, ידע מראש, בשנתקבל, שהקצובות הן חמש שנים, זאת אומרת, הוא ידע שאו שיאריכו או שלא, אבל לעוד חמש שנים, ולא לעוד שנה שנתיים. אז יש עם זה בעיה. אני מציע שנציג ההסתדרות המוסמן בעניין, אני מוכן לדאוג לכך שתוות דעתו תגיע בהקדם.

אתי בנדלר:

העמדות ידועות.

לאה ורון:

הם הוזמנו גם לדיון הזה.

משה טרי:

אנחנו לא נוכל להעסיק סתם אנשים על חוזים כאלה אם אני לא צריך אותם. אם הפרוייקט נגמר - - -

הי"ר אבי יחזקאל:

כמה יש כאלה, בעלי חוזים?

ישראל איתן:

כחמישים.

משה טרי:

אנחנו מדברים על העקרון. הרי מה זה חוזה? - חוזה בא להגדיר תקופה. אם אנחנו לא צריכים אחרי שנתיים, שנה, שלוש, אז וחזיק סתם?

יוסי שא-נס:

לא מדובר כאן על קבלנים, על חדשים. פה מדובר על ותיקים שנמצאים במערכת, והם התקבלו לא לפרקי זמן, לא לשמונה שנים, אבל, כשהם נתקבלו, הם לא נתקבלו לחמש שנים ותו לא.

משה טרי:

מלכתחילה הם התקבלו לתקופה מוגבלת.

הי"ר אבי יחזקאל:

אפשר לקבוע שתי תקופות ביניים, לוותיקים ולחדשים?

יזהר טל:

אתה תיצור אפליה בין שתי קבוצות.

יעל אחילאה:

זה אמנם לא התחום שלי, אבל היפנו את תשומת ליבי, שמדובר כאן רק בעובדים הבכירים. הכוונה היא לא שהולכים לפטר את המסכנים שאין להם לאן ללכת.

הי"ר אבי יחזקאל:

נתת תשובה טובה.

אתי בנדלר:

אם כך סעיף 5 - מאושר.

סעיף 5 - אושרישראל איתן:

(קורא את סעיף 6 לפי הנוסח הכחול).

בנוסח הנוכחי של הסעיף נקבע כך: סדרי דיוורם של דברי דואר, איסופם, העברתם, חלוקתם, מסירתם וכל עניין אחר הנוגע לטיפול בדברי דואר יהיו בהתאם לכללים. הסעיף הזה יצר ספק מסויים. האם כל סדרי הדיוור האלה, שהם דברים טכניים בעיקרם, ואלה כל אותם דברים שמופיעים במזדיין, גם עניין עוביה של המעטפה, דברים שמשתייכים תדיר, האם הם צריכים להיקבע בכללים של המועצה ושל השר או שמא הם צריכים להיות רק בהתאם לכללים. לאחר דיון, כשבעצם לא הגענו לתמימות דעים בעניין הזה גם עם המשרד, שגרם שיכול בהחלט להשתמע מהסעיף הנוכחי שזה צריך להיות בכללים, ולא לזה היתה כוונת

המחוקק, כי דברים מהסוג הזה לא המועצה ולא השר צויכים לקבוע. התהליך של המועצה והשר הוא גם ארוך, באופן טבעי, ומדובר כאן בדברים תפעוליים, שגרתיים. זמירת התיקון היא להקנות בעניין זה את הסמכות למנהל.

היו"ר אבי יחזקאל:

סעיף 6 אושר.

סעיף 6 - אושר

ישראל איתן:

סעיף 7. את התיקון הזה הוסכם להסיר. זאת אומרת, אנחנו נשאיר את סעיף החוק כפי שהוא.

אתי בנדלר:

למה?

יעל אחילאה:

הסעיף הקיים מאפשר, אם נסען שדבר דואר נפתח, להחזיר את הדואר לשולח. כאן הרשות הציעה לנקוט באותה פרוצדורה במקרה שהנמען הוכרז פסול דין או מונה לו אפוסטרופוס. כנראה שזה היה בעקבות טענות של אנשים שהדואר הגיע לאפוסטרופוס.

היו"ר אבי יחזקאל:

סעיף 7 - בוטל.

סעיף 7 - בוטל

ישראל איתן:

כאן הפצנו נוסח חדש. נוסח החוק הקיים אומר כך: המפעיל כלי טיס או כלי שיט יוצא יקבל כל שק דואר שפקיד דואר ניתן לו להובלה, ומשקיבלו, ימסור אותו ללא השהיה, בהגיע כלי הטיס או כלי השיט ליעדו. מדובר על אותו דואר בינלאומי של רשות הדואר, כאשר החוק פה מגדיר מהו מפעיל, מפעיל בלי טיס או בלי שיט, והחוק קובע שמשקיבלו ימסור אותו ללא השהיה בהגיע כלי הטיס או כלי השיט ליעדו. כשהוא מגיע לארצות הברית הוא צריך למסור אותו בהקדם האפשרי.

אתי בנדלר:

מדובר על כל מפעיל כלי טיס וכלי שיט, לרבות חברות זרות.

ישראל איתן:

דא עקא, שאין בהוראת החוק זהיום הוראה, שכשאני מביא לו את דברי הדואר הוא חייב להעלותם על המטוס הראשון או בהקדם האפשרי. זאת אומרת, שהוא ימסור אותם בהקדם האפשרי. היו חברות טיס, למשל, שאמרו לנו: יש לנו כל מיני כללים בעניין כבודה, ואנחנו נעביר קודם כל נוסעים ולאחר מכן כבודה שאנחנו מפצים להעביר, את הדואר נשאיר לטיסה שיוצאת בעוד יומיים. לעניין הזה ביקשנו לתקן את הסעיף.

אתי בנדלר:

הם היו כאן והביעו התנגדות לחלק, ועכשיו יש נוסח חדש.

היו"ר אבי יחזקאל:

הנוסח החדש מוסכם.

לאה ורון:

יש כאן נציגים של חברת אל-על, אולי נשמע את דעתם.

רחל קציר:

הנוסח מוסכם עלינו.

ישראל איתן:

סעיף 8: "מפעיל יקבל, על כלי טיס או כלי שיט יוצא, כל שק דואר שפקיד דואר ימסור לו להובלה, ומשקיבלו יובילו בהקדם האפשרי וימסור אותו ללא השהיה בהגיע כלי הטיס או כלי השיט ליעדו".

היו"ר אבי יחזקאל:

סעיף 8 - אושר.

סעיף 8 - אושרישראל איתן:

סעיף 9 (1): "בסעיף 102 לחוק העיקרי - (1) כותרת הסעיף תהיה "ביול שלא כדין". כיום הכותרת היא שימוש בבול משומש, וההצעה היא שהכותרת תהיה "ביול שלא כדין".

היו"ר אבי יחזקאל:

מה ההבדל?

ישראל איתן:

הוספנו כאן הוראה לעניין הזה, בהמשך אני אקרא אותה, זה לא רק בול משומש.

היו"ר אבי יחזקאל:

סעיף 9(1) - אושר.

סעיף 9(1) - אושרישראל איתן:

(קודא את סעיף 9(2) מהנוסח הכחול).

בסעיף קטן (א) נקבע מי שעשה אחת מאלה: "דינו מאסר שישה חודשים", וסעיפים (1) ו- (2) קטנים מונים מי הוא אותו שעובר עבירה. התוספת קובעת שמי שמתמש בבולים או בדברי בולים, שזה גלויות שמודבקים עליהם בולים וכיו"ב, שלא הונפקו כדין או שלא אושרו, תוך הימנעות מתשלום דמי דואר - עובר עבירה.

אתי בנדלר:

יש לי שאלה של משרד המשפטים לעניין הזה. פיסקה (1), ואני מבקשת להדגיש שאנחנו מדברים באן בעונשין, בעבירות פליליות, שעליהן עומדים לדין וצפויים למאסר. הפיסקאות הקיימות מדברות על כך. האחת: "הסיר שלא כדין בול מדבר דואר", זאת אומרת, מישהו עושה פעולת זדון ביודעין; פיסקה (29): "השתמש ביודעין לצורך תשלום דבר דואר בבול דואר בוטל...". זאת אומרת, שמדובר כאן על עבירות שצריכה להיות לגביהן מודעות מוחלטת. אני בכוונה לא משתמשת כרגע במונחים של חוק העונשין, כדי שזה יהיה בהיר לכולם. לעומת זאת, בפיסקה (3) אתם מדברים על "השתמש" וזה יכול להיות, לחלוטין, לא רק ברשלנות, אלא בתום לב מוחלט, ואתם קובעים כאן כמעט עבירה מוחלטת. איך אני, כשאני מקבלת בולים, צריכה לדעת אם הם אושר כדין או לא? ואתם מסילים כאן עליו אחריות פלילית.

יוסי שא-נס:

צריך לכתוב "השתמש ביודעין".

אתי בנדלר:

ודאי.

אני לא יודעת כרגע מה הניסוח הנכון, האם זה "השתמש ביודעין בבולים", בבולים הוא ודאי השתמש ביודעין, אבל מה שאני צריכה לדעת, שהוא יודע שהם לא הונפקו כדין או שהם לא אושרו. לעניין הזה צריכה להיות מיוחסת הידיעה. אם העקרון הזה מקובל על הוועדה, אז את הניסוח אנחנו נעשה.

היו"ר אבי יחזקאל:

סעיף 9(2) - אושר כפוף לניסוח סופי.

סעיף 9(2) - אושר כפוף לניסוח סופי

ישראל איתן:

(קורא סעיף 9(3) מהנוסח הכחול).

סעיף קטן (ב) בנוסחו הנוכחי קובע "הואשם אדם בעבירה לפי סעיף קטן (א)(2) חזקה שמי שכתב את המען על דבר הדואר שעליו מודבק הבול הוא אדם שהשתמש בבול". אנחנו הוספנו: "גם מי שהמען הרשום על דבר הדואר - כפי שהיה קודם - או שסימן המופיע על דבר הדואר... למשל, לוגו או דבר מהסוג הזה מעיד על כך שהוא זה השולח. אין מען, אין כתובת שולח, אבל יש סימן מובהק שמראה בעצם מיהו השולח. הוספנו לעניין החזקה: "זולת אם הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו", מה שלא היה בחוק הקודם.

יוקי שמש:

יש בעיה. אני יכול לשלוח מכתב, לשים את הכתובת שלך, יאשימו אותך, יגישו נגדך כתב אישום, עכשיו אתה צריך להוכיח.

יוסי שא-נט:

חובת ההוכחה עליכם, לא עליו.

היו"ר אבי יחזקאל:

מה אתם מנסים להשיג בזה?

נאפשר להציע לך למחוק את הסעיף הזה.

ישראל איתן:

זו בהחלט בעיה.

היו"ר אבי יחזקאל:

אנחנו לא מאשרים את הסעיף הזה, ונבדוק אותו בישיבה הבאה.

אתי בנדלר:

אני רוצה לומר משהו להגנת רשות הדואר. כשמכתב נשלח בעיקר על-ידי איזה שהוא תאגיד, חברה כלשהי, הרי לא יודעים בעצם מי שלח את זה בפועל, ויש כאן אולי חשיבות לנושא החזקות. אני חושבת שאולי זה בא לפתור גם את העניין הזה, וייתכן שגם עניינים ננספים. הייתי רוצה ללבן את זה ברשותך, אבי יחזקאל, עד לישיבה הבאה, ישירות עם רשות הדואר ומשרד המשפטים.

משה טרי:

אנחנו באים להקל, אם יש לכם בעיה עם הדבר הזה, נתקדם הלאה.

אתי בנדלר:

אני מציעה שהפסקה הזאת תידון שוב בישיבה נוספת.

ישראל איתן:

אני מפנה את תשומת ליבו של יושב ראש הוועדה שבנוסח הקודם של החוק - - -

אתי בנדלר:

יש חזקה חריפה אף יותר במובן מסויים, וחריפה פחות במובן אחר.

משה מרי:

אפשר לרדת מהלוגו ולהשאיר את המצב הקיים.

אתי בנדלר:

אני מציעה שיושב ראש הוועדה יאפשר לנו ללבן את זה לקראת הישיבה הבאה.

היו"ר אבי יחזקאל:

בסדר.

ישראל איתן:

(קוראת את סעיף 10 מהנוסח הכחול).

היו"ר אבי יחזקאל:

מה היה קודם?

ישראל איתן:

כל ההוראות העונשיות האלה היו בחוק רשות הדואר.

החוק הזה מקנה את הזכות להנפיק בולים אך ורק למדינת ישראל. אין בו סנקציה לעניין מי שמנפיק בולים בניגוד לחוק. יש הוראה בחוק העונשין - - -

היו"ר אבי יחזקאל:

אני מציע שיישאר מה שהיה עד עכשיו, יש לך בעיה עם זה, אזוני המנכ"ל?

יזהר טל:

יש בעיה, כי הכנסנו שימוש בבולים שנחזים להיות בולים, והם לא בולים אמיתיים, ואת זה הכנסנו עכשיו כעבירה.

אפשר שהשימוש יהיה עבירה ומי שמדביק אותם - - -

היו"ר אבי יחזקאל:

רואים את האור בקצה המנהרה, אנחנו מתקדמים לקראת הסוף. תהיה עוד ישיבה אחת על שלושה סעיפים, ישיבה של מחצית השעה, לא יותר.

הישיבה נעולה.

הישיבה נועלה בשעה 13:45